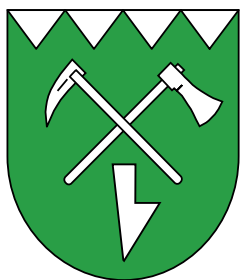

1237-2017

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

3/2017

www.ochozubrna.cz

Ročník XXII

OCHOZ U BRNA

DNY OCHOZE U BRNA

29.-30. září 2017

- Výročí 780 let od první zmínky o obci
- 111 let od postavení školní budovy
- 5 let od založení Ochozské chasy
- zprovoznění nástavby školní budovy

Pátek, 29. září

Den otevřených dveří v základní škole

18:00 Kulturní a folklorní program věnovaný 780. výročí první zmínky o obci pod májou naproti areálu bývalého Svazarmu

Sobota, 30. září

Tradiční Svatováclavské hody

13:00 Krojovaný průvod obcí s vyváděním stárek

16:00 Tance pod májou naproti areálu bývalého Svazarmu

20:00 Hodová zábava na Orlovně

14:00-18:00 Hodový jarmark v areálu bývalého Svazarmu

Na všechny akce pořádané v rámci Dnů Ochoze u Brna srdečně zve obec Ochoz u Brna a ochozské spolky.

Z obsahu

Můžete si přečíst například:

- co komplikuje práce při rekonstrukci ZŠ
- co se vše plánuje na oslavy 780. výročí první zmínky o obci
- jak se na hody těší letošní hlavní stárek
- které akce se v Ochozi konaly
- o výletě do Toskánska
- které akce se konat budou
- poslední díl seriálu o ochozských vápeňácích
- o vzácné návštěvě ochozské farnosti
- jaké houby v tomto období sbírat
- o zajímavém, nenápadném domě

Milí čtenáři, milí Ochozáci, okolnosti tomu chtěly, abych se vám z postu odpovědného redaktora za zpravodaj přihlásila opět já. Po několikaleté odmlce se opět pouštím, ač už s jiným příjmením a rodinným stavem, do této tvůrčí výzvy. Vězte však, že to je i vaše tvůrčí výzva. Sama bych to nedokázala, ostatně to ani není žádané. Koho by zajímaly

noviny a časopisy, když by za nimi stál jediný člověk (i když, paradoxně se to v naší zemi děje). Kdo by si kupoval knihy, když by autorem byl jen jeden spisovatel. I když se nikdo jiný o post redaktora či šéfredaktora neucházel, stále doufám, že se najde mezi vámi ten, kdo se do týmu přidá a oživí řádky zpravodaje svým pohledem, úvahami a texty. Není to nic těžkého, naopak je to dost zábavné, navíc se při tom člověk může ledacos naučit. I já jsem díky Ochozskému zpravodaji získala cenné zkušenosti do startu studia i profesní kariéry. Takže, psaví lidé, pojďte do toho. Čekají nás totiž i další možnosti, jak se kreativně vyřádit.

Chystáme se na změnu grafiky zpravodaje, to aby byl velkorysý formát skutečně využit naplno. S tím se otevírá možnost nových rubrik, žánrů, fotopříspěvků... Pak tu máme vápeňáky a jejich příběh. A ten je potřeba předat Ochozi i světu, jak jen to půjde. Nakonec je tu i plánovaný zrod nového webu, jenž také potřebuje v jistých částech zručného textaře.

Ono těch výzev je kolem nás ohromná spousta. S rostoucí rodinou si o to víc vážím každého, kdo je vyslyší a věnuje svou energii a čas záležitostem veřejného blaha. Zní to sice nadneseně, ale za touhle formu-

laci se schovává práce všech, kteří se podíleli nebo podílet budou na letních a podzimních ochozských akcích. A že jich je! Když jsem se bavila s Jitkou a Romanem Musilovými, kteří se přistěhovali do Ochoze před dvěma lety (více o nich a jejich domě najdete v seriálu o architektonických ochozských pozoruhodnostech), zmínili, že to vůbec není samozřejmé a nepřestává je udivovat, kolik a jak zajímavé události se v Ochozi konají. A to právě díky lidem, kteří se kreativních výzev, které nám předhazuje naše nejbližší okolí, nebojí.

Zpravodaj by tak měl být hlavně poděkováním vám. Místo zpětné vazby, ohlasů, pochval, konstruktivní kritiky a především motivace do další práce. Zpravodaj by měl být i informační nástěnkou (takže myslete na něj, když něco plánujete a chystáte). A také by to měly být stránky, na kterých si přečtete o zajímavých lidech. Kde se dají zveřejnit literární díla místních, kde by se mohly publikovat umělecké texty s místem spjaté.

Úkolů máme dost, takže s chutí do nich.

Pěkný zbytek léta a plodný nadcházející podzim přeje

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**Informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně
Ročník XXII – srpen 2017

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna
tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová,
zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá

Externí redaktoři: Nikol Muselíková, Ondřej Sobola

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si **vyhrazuje právo příspěvky upravovat**, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. **Toto číslo vyšlo 9. 8. 2017, náklad 500 výtisků. ZDARMA.**

Uzávěrka příštího čísla je 15. 10. 2017.

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, zdravím vás do krásných letních, dovolenkových či prázdninových dnů. Nové číslo Ochozského zpravodaje připravuje částečně obměněný redakční tým a zejména nová šéfredaktorka. Proto začnu přáním, aby se redakční tým dobře zkoordinoval, měl spoustu dobrých nápadů, které bude postupně ve zpravodaji uvádět k životu. Také aby se práce dařila, přinášela radost a čtenářům přeji, aby se jim náš zpravodaj líbil a otvírali jej rádi. Jistě se i tentokrát dočtete o zajímavostech a dění v naší obci, ať už jsou pár týdnů za námi nebo se teprve uskuteční. Například červen byl akcemi opravdu nabitý a opět zde musím všem organizátorům za jejich velkou ochotu a nezištnou práci moc poděkovat. Před námi je ještě druhá část prázdnin a v rámci nich II. ročník Slámafestu. A potom září – především Václavské hody s rozšířeným doprovodným programem k oslavám 780. výročí naší obce.

Hlavním úkolem obce zůstává zdárně dokončit stavební a rekonstrukční úpravy naší základní

školy. Vynikající je, že jsme získali dotaci od MŠMT ČR ve výši 8,639 mil. Kč. Někteří se podivujete, proč přístavba výtahu. U rozsáhlejších rekonstrukcí veřejných budov, popř. novostaveb, je nyní zajištění bezbariérového přístupu jedna ze stavebních podmínek. A nebudu zastírat, právě splnění této podmínky přispělo k získání dotace. Po náročném podzimu 2016, kdy jsme měli nějakou dobu školu bez střechy (a pro osoby zodpovídající za stavbu i chod školy to bylo období bezesných nocí), tu máme poslední etapu – rekonstrukční práce v 1. nadzemním podlaží. Místo klidnějšího závěru na nás ale padají „dluhy“ staré, bohužel nedostatečně udržované budovy – havarijní stav vodovodu, odpadů, odpady od umyvadel tekoucí „zapomenutým trativodem“ směrem k dávno zasypanému septiku, havarijní stav elektrorozvodů, neodizolované podlahy v přízemí... To všechno komplikuje průběh prací. Vše uvedené řešíme a po dohodě se stavební firmou necháme zrekonstruovat. Je nanejvýš účelné provést to nyní, ve chvíli, kdy je

1. a 2. podlaží vystěhované a i tak rozkopané.

Už nyní víme, že se do začátku září nepodaří dokončit vše. Opravy a rekonstrukce v přízemí budou dokončovány v září, výstavba výtahu zřejmě i déle. Všechny ale mohu ujistit, že chod školy zajištěn bude. Na přechodnou dobu trochu stísněně v 2. a v novém 3. podlaží. Za to však budou letoškem v budově provedeny (snad kromě rozvodů ústředního topení) všechny rekonstrukční práce, které by obec stejně v nejbližší době ve škole provést musela. V opačném případě by to znamenalo pouze další roky stavebního ruchu, prachu, nepořádku, organizačních problémů. Finančně obec objem prací zvládne. Letos se nebudou dokončovat sokly budovy. Kromě obložení je nutné obvodové zdivo odizolovat od zemní vlhkosti. Musí se tedy provést výkopové práce kolem budovy ZŠ. Ty za současného stavebního provozu opravdu udělat nejdou.

Ke škole se vázaly taky dvě veřejné zakázky malého rozsahu - na vybavení nového podlaží interiérovým vybavením (školním, popř. kancelářským nábytkem) a samostatně vybavení školy výpočetní technikou. Vlastně jsme za první pololetí tohoto roku zvládli realizaci pěti veřejných zakázek, pro srovnání jsme loni stejný počet zvládli za celý rok. K těm dalším třem patřily: sociální zařízení v Sokolovně, stavební úpravy a opravy sociálních zařízení v MŠ a II. etapa (třída Berušek).

Do oblasti školství ještě patří nedostačující kapacita školní jídelny – situaci začalo zastupitelstvo obce řešit. Projektová dokumentace pro přístavbu školní jídelny je hotová a následovat bude stavební řízení pro vydání stavebního povolení.

Rekonstrukce elektrorozvodů v 2. podlaží.

Nedobrá stav místních a účelových komunikací se nám zatím nedaří řešit tak rychle, jak bychom si my zastupitelé i vy občané přáli. Na opravu havarijního stavu účelové komunikace na Skalkách bylo poptáno několik stavebních firem. Některé firmy zakázku odmítly z kapacitních důvodů, jiné se do poloviny července zatím nevyjádřily – nedodaly cenovou nabídku. Přesto doufám, že alespoň tohle

se v letošním roce povede zařídit a práce provést. Pro budoucí realizaci vybudování místní komunikace od křížku směrem ke kabinám TJ je třeba doprojektovat dešťovou kanalizaci dle nynějšího skutečného stavu, provést celkovou revizi již delší dobu připraveného projektu a pokud možno v předjarním období zakázku vysoutěžit.

Víme, že ve špatném stavu je většina místních komunikací.

Zadávání dalších oprav bude postupně následovat. Vše bude záležet na přípravě (rozsahu projektování k jednotlivým opravám) a samozřejmě na finančních možnostech obce. Ani při sebelepším vůli nejde zvládnout vše potřebné najednou, nebo jinými slovy, více, než je nyní prováděno. Chápu taky, že ani se sebelepšími úmysly se nikdy nedokážeme zavděčit všem. Přesto věřím, že jako vnímaví občané sledujete, co se v naší obci děje, mění, buduje, opravuje, udržuje, a podle toho budete přistupovat v příštím roce k volbě nového zastupitelstva. Letos na podzim nás zatím čekají volby parlamentní. Využijte prosím svého zákonného volebního práva a přijďte jej uplatnit.

Závěrem přeji všem ještě řadu krásných letních slunečných dní, které nám poskytnou příležitost k odpočinku, relaxaci a načerpání nových sil pro další práci a další dny.

*Alena Kovaříková,
vaše starostka*

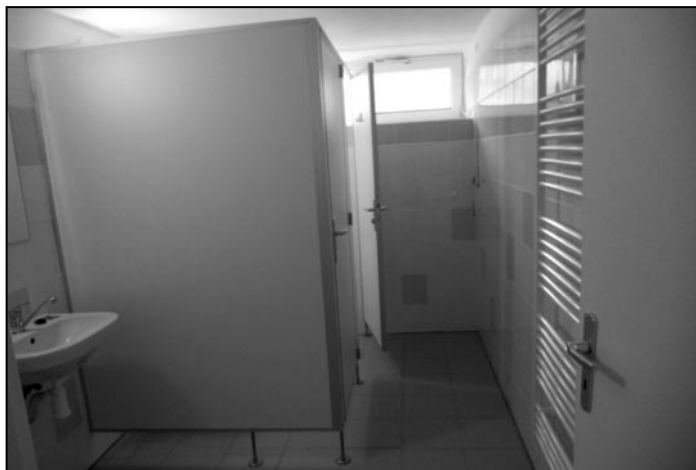
Slovo místostarostky

Vážení spoluobčané, je léto, čas prázdnin, volna a dovolených. Proto na odlehčení tentokrát jen několik obrázků toho, co už je k dnešnímu dni hotové a po kolaudaci bude připravené k užívání.

Sociálky na Sokolovně

Na Sokolovně bude provedena ještě povrchová úprava přístupového schodiště k sociálkám, toto však už nebylo předmětem veřejné zakázky. Práce provedené v rámci

veřejné zakázky jsou hotové a obec požádá stavební úřad o vydání kolaudačního souhlasu.

Základní škola

Stavební práce v podkroví budovy jsou dokončené. Nyní se pracuje na stavebních úpravách 1. a 2. NP, v učebnách jsou prováděny nové elektroinstalace, nové rozvody

vody a vnitřní kanalizace, podlahy, obklady, malby, podhledy. Zvenku se přistavuje rozšíření šatny pro žáky. Zatím to ve spodních patrech školy vypadá jako na staveništi, ale stavební firma i všichni ostatní

zúčastnění dělají maximum pro to, aby děti mohly nastoupit 1. září do nově upravených prostor školy.

*Dana Blatná,
místostarostka*

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané, rád bych vás v tomto letním čísle Ochozského zpravodaje napřed pozval na blížící se oslavy 780. výročí od první zmínky o obci. Kromě toho si letos připomínáme také 111 let základní školy, která se navíc letos prochází zásadní rekonstrukcí, a také 5 let od vzniku Ochozské chasy a obnovení ochozských krojů. Je tedy co slavit.

Těšit se můžete zejména na letošní Svatováclavské hody, které budou těmito výročí věnovány. Už v pátek 29. září se v areálu u Bistra pod májou uskuteční komponovaný večer, ve kterém vystoupí jak žáci místní školy, tak i Ochozská chasa a soubory z Troubska, Líšně a Žatčan. Následovat bude beseda u cimbalu za doprovodu CM Líšňáci. Další den, tedy 30. září bude od 13 hodin ná-

sledovat tradiční hodový průvod s vyváděním stárek, který ukončí odpolední tance pod májou u Bistra. V areálu bývalého Svazarmu bude souběžně probíhat hodový jarmark, kde budou k dostání jak farmářské produkty, tak i výrobky tradičních řemesel a produkty s folklorní tematikou. Večerní hodová zábava proběhne tradičně od 20 hodin na Orlovně.

K příležitosti oslav by již také měly být hotovy některé nové propagační materiály, jako je například nová série pohledů, obecní turistická vizitka, nové webové stránky, leták o obci nebo infobalíček pro nově přistěhovalé obyvatele, který ale snad zaujme také mnohé ze starousedlíků. Nově připravujeme také vítací cedule při vjezdu do obce, které budou zároveň sloužit nástěnka pro prezentaci v obci pořádaných

akcí, například chystané hody. Většina zmiňovaných propagačních materiálů bude k dispozici na obecním stánku na hodovém jarmarku a poté samozřejmě na obecním úřadu.

Nejvíce nás ale v posledních dnech zaměstnávají stavební záležitosti, zejména rekonstrukce školy, o kterých je ale psáno na jiném místě zpravodaje. Doufáme, že se rekonstrukci podaří v příštích měsících dokončit a že v rámci připomínky 780. výročí od první zmínky o obci bude možné uspořádat také den otevřených dveří v nově postavené nástavbě základní školy. Do té doby vám ale přeji krásné prožití zbytku léta a pěknou dovolenou, pokud se na ni teprve chystáte.

*Ondřej Mlejnek,
místostarosta obce*

Babské hody 2017

Aktivní členky místní organizace Ochozské ženy a děti po dvouleté přestávce opět napnuly síly a začaly na konci zimního období plánovat letošní Babské hody. Nejtěžší bylo získat pro věc dostatek nadšených žen a děvčat. Ještě v březnu to vypadalo všelijak. Hody nejsou totiž jen o tom obléct si na sebe krásný kroj, ale je to několikaměsíční dřina. Nacvičování písniček a tanečků, příprava výzdoby, sálu, občerstvení a spousta další práce. O to krásnější byl 17. června pohled na hodový průvod třiceti tří stárek a více jak dvaceti stárček v krásných kyjovských krojích. Ani chladnější počasí a krátký déšť nemohl pokazit slavnostní náladu a úsměv na tvářích našich žen a dětí. Během průvodu se na několika stanovištích tančilo, zpívalo, sklepníci se po celou dobu

činili a rozlévali stárkám, muzikantům i návštěvníkům dobré víno. Celou akci završila večerní hodová zábava na Orlovně. Odměnou za všechnu vynaloženou námahu byly všem stárkám a stárčkám projevy uznání, potlesk a radost vyzařující

z návštěvníků hodů. Za obětavou práci na přípravě a realizaci, či za podporu letošních Babských hodů patří všem zainteresovaným velké poděkování.

Jana Janková a Alena Kovaříková

Vítejte, noví Ochozáčci

Krásné sobotní odpoledne 3. června patřilo našim nejmladším. Podle seznamu jsme vítaly 11 narozených dětí mezi občanky Ochoze. V mateřské škole připravily děti s paní učitelkou P. Tesařovou pro rodiče a rodinné příslušníky krátké pásmo písniček a básniček. Poté jsme

slavnostně přivítali pozvané děti mezi občanky Ochoze a předaly jsme dárky od obecního úřadu. Na závěr nechybělo příjemné posezení a povídání, možnost prohlídky školky a školkové zahrady, výborné občerstvení - zejména tradiční koláčky od p. Petlachové. V letošním roce

budeme připravovat určitě ještě podzimní vítání občánků. Předpokládáme, že se uskuteční v listopadu. Všem přivítaným malinkým občánkům a jejich rodičům přejeme ještě jednou hlavně zdraví a hodně lásky.

Alena Kovaříková a Jana Janková

Ohlédnutí za výletem do Toskánska

Léto je v plném proudu, mnozí z vás užívají svoji dovolenou ať už u nás, nebo za hranicemi naší vlasti. Chtěla bych se vámi podělit o pár zážitků z našeho letošního výletu. 20. - 26. června jsme navštívili Itálii, a to krásnou oblast Toskánsko. Právě v Toskánsku totiž naleznete snad vše, co si srdce turistovo přeje. Malebnou kopcovitou krajinu obklopenou vinnými a piniemi, průzračné Tyrhénské moře s četnými ostrovy a ostrůvky, památky s bohatou historií a v neposlední řadě dobré jídlo a víno.

Naše poznávání začalo v **Benátkách**, které leží na 121 ostrovech a jsou spojeny 435 mosty. Protože jsme do města dorazili časné ráno, mohli jsme si bez houfů turistů v klidu prohlédnout nejvýznamnější památky. Prošli jsme po náměstí sv. Marka, kolem Dóžecího paláce, katedrály sv. Marka

Kostel sv. Michala v městečku Lucca

Jedna z věží středověkého Manhattanu

a kanálu Grande. Výtahem jsme vyjeli na 100 m vysokou věž - zvonici Campanile de San Marco, odkud se nám naskytly krásné výhledy na Benátky z ptáčí perspektivy.

Po návštěvě Benátek jsme uvítali přesun na **ostrov Lido**, kde se dalo koupat a tím i příjemně osvěžit po noční cestě. Navečer nás autobus odvezl na místo ubytování do lázeňského **městečka Montecatini**, kde jsme přespávali po celou dobu zájezdu. Po večerech jsme tedy mohli poznat ráz tohoto středověkého městečka nebo zakusit něco dobrého z italské kuchyně.

Odměnou za to, že jsme druhý den vstávali již ve čtyři hodiny ráno, nám byla návštěva **ostrova Elba**, kam jsme se z přístavu Piombino přepravili trajektem. Navštívili jsme městečka Porto Azzurro a hlavní město Elby Porto Feraio, kde se nachází vila Mullino, kde ve vyhnanství pobýval 10 měsíců Napoleon Bonaparte. Navštívili jsme zde důl na alabastr a užili si komentovanou prohlídku ve vláčku. Značnou část dne jsme si užili koupání.

Další den patřil návštěvě skvostných toskánských městeček. **Siena** je právem nazývána perlou Toskánska. Narodila se zde Kateřina Sienská, jejíž rodový dům jsme také prošli. Katedrála San Domenico je

obrovská, dech beroucí stavba. Na hlavním náměstí Piazza del Campo zrovna probíhaly přípravy na slavnosti Palio – dostih na neosedlaných koních. Koně s jezdci oběhnou třikrát náměstí vysypané šterkem a hlinou, jezdci se snaží ostatním jízdu znemožnit. Vítěz potom získá Palio – hedvábný prapor. Podle legendy založil Sienu syn Rema Sienus, jehož bratr Romulus stál u zrodu Říma. Proto i zde najdete sochu vlčice kojící tuto slavnou dvojici.

Dalším skvostem dne bylo město **San Gimignano**, kterému se také říká „středověký Manhattan“ podle dochovaných vysokých rodových věží, kterými připomíná centrum New Yorku. Z původních 75 věží se dochovalo 15, sloužily původně k obraně města a byly symbolem prestiže jednotlivých panovnických rodů. Dále stojí za zmínku mohutná kamenná brána Porta San Giovanni, kterou se do města vchází. Jelikož je městečko položené 320 m nad mořem, naskýtá se odtud jedinečný pohled do okolní krajiny. Příjemným zakončením tohoto dne byla návštěva vinného sklepa s degustací tohoto oblíbeného moku, sýrů, místních uzenin a olivového oleje. Panovala zde úžasná atmosféra při dobrém občerstvení a zpěvu. Když se svorně ozvalo

„Ta jižní Morava je jistě krásná zem“, paní majitelka přinesla k ochutnání další vzorky.

Poslední den našeho výletu patřila městečku **Lucca** založenému Etrusky ve 12. století. Lucca je obehnaná hradbami, největší svatostánky jsou kostel sv. Michala a kostel sv. Martina. Jinak se Lucca také označuje za město sta kostelů. Nachází se zde dům Giacomu Pucciniho. V místě, kde stál římský amfiteátr, se nachází oválné náměstí Piazza Amfiteatro.

Protože páni řidiči již měli povinnou bezpečnostní pauzu, přesunuli jsme se do **Pisy**, posledního místa našeho výletu, vlakem. Nejznámější stavba tohoto města se vybaví každému – šikmá věž. Viděli jsme ji na náměstí Campo de Miracoli – pole zázraků. Na něm se nachází stavby, které mají symbolizovat etapy lidského života. Vystavěno zde bylo baptisterium představující zrození, šikmá věž znázorňující dosažení rozumu, katedrála, která je považována za symbol svátosti a zdraví, a hřbitov Camposanto symbolizující smrt. Mramorové baptisterium (křestní kaple) postavené ve 12. století v románském slohu je největší v celé Itálii. Všechny stavby jsou postaveny z carraského mramoru.

Světově známá šikmá věž v Pise

Ještě zbyl čas na posezení u kávy nebo občerstvení a nastal čas přesunu na parkoviště našeho autobusu a návrat domů. Snad se vám naše společné putování líbilo. Vám, kteří

jste se výletu zúčastnili osobně, i vám, kteří poznáváte Toskánsko prostřednictvím těchto řádků.

Příští rok se chystáme objevovat Švýcarsko, zejména jeho pří-

rodu a hory. Již nyní se těším, že se s některými z vás na společném výletě setkám.

Vaše Jana Janková

Skautská Odyssea v Rakovci

Již třetí rok po sobě jsme vyrazili strávit čtrnáct táborových dní do Rakovce blízko Bukovinky. Stejně jako roky předešlé jsme se na místo určení dopravovali na kole. Letos se tábora účastnilo čtyřicet pět dětí a na dvacet pět vedoucích, což vytvořilo slušný cyklistický peloton. Také tábořiště jsme museli připravit na vyšší počet účastníků, takže jsme renovovali staré ochozské stany, dodělávali jsme výtokové kohoutky k umývárnam, dokupovali vybavení.

Každý rok nás provází celotáborová hra. Po loňských Starwars jsme se letos rozhodli pro návrat k tématům historickým, a proto se čtrnáctidenní červenou nití staly Odysseovy cesty. Toto téma nebylo v historii celotáborových her úplně nové, protože my, vedoucí, jsme jej zažili v roce 2001 ještě jako mladší členové oddílu. Avšak náměty jednotlivých etap a pravidla jejich her jsme vymysleli od začátku. Účastníci tak byli

rozděleni do šesti posádek – Athén, Mykén, Théb, Sparty, Knóssu a Argosu – a během dní mohli ve čtrnácti etapách prožít strastiplnou cestu řeckého hrdiny Odyssea z dobyté Tróji zpět na rodnou Ithaku. Během her se

museli vypořádat s nástrahami podivného pokrmu lotosu, po jehož požití se již nikdo nechtěl vrátit domů, obelstít a oslepit Kyklopa Polyféma, vyhnout se lidožravým Laistrygónům, pochyťat ztracené větry boha Aiola, sestoupit do podsvětí a vyhledat věstce Teiresia, nedotknout se posvátných stád boha Héliá, proplout mezi Skyllou a Charibdou, zachránit své druhy, které kouzelnice Kirké proměnila v divokou zvěř, odolat poklidnému životu vedle nymfy

Calipsó a místo toho se konečně vrátit na rodnou Ithaku a znovu se ujmout panování. Podle umístění v etapách dostávaly skupiny tzv. body pohybu, pomocí kterých se přemísťovaly na papírové mapě celotáborové hry a získávaly bonusové kartičky představující jednotlivá božstva řeckého pantheonu – po jejich umístění na mapě získávaly výhody, obranu, nebo ztížily postup ostatním skupinám.

Dostat se co nejdále na táborové mapě byla jedna polovina vítězství v celotáborové hře. Tu druhou tvořily zkoušky Řecké školy, za jejichž splnění skupiny získávaly další body přibližující je k vítězství. Jednotlivci pak měli za úkol rozdělát oheň netradičním způsobem, prokázat znalost řeckých božstev a řeckých reálií (oblékání, historie, válečnictví), vydržet hladovku a mlčení, prokázat svou obratnost a hbitost při sportovních úkolech, uplést náramek atd.

Tábor však nebyl pouze o cestách Odyssea, ale také o jiných aktivitách – hráli jsme sportovní zápasy, skládali jsme výzvy – orlí pera, tři bílé tesáky

a tři kapky rosy, plnili jsme nováčkovské zkoušky a stupně zdatnosti, vyrazili jsme do muzea letectví u Vyškova, navštívili jsme rybník

Baláš – Čiča.

Dva táborové týdny nám utekly velmi rychle a pokud nepočítám jeden vyvrtnutý kotník a zlomený

v Ruprechtově, v polovině tábora jsme uspořádali všemi očekávanou a tradiční diskotéku... Velkou událostí byla návštěva z vedení Junáka – českého skauta, kdy na náš tábor zavítal náčelník Marek

malíček, obešly se bez výrazných komplikací, za což je třeba složit dík všem vedoucím a všem účastníkům. Doufám, že se tábor všem líbil a že se společně vrhneme do další skautské činnosti hned začátkem září. Informace o první zářijové schůzce budou závčas vyvěšeny na našem webu a facebooku, stejně tak fotografie z tábora.

Za oddílů Šošonů a kmen RICHNAS vám příjemné léto přeje

*Tomáš Kozel,
vůdce oddílu*

Když hasiči hasí žízeň po zábavě a radosti

Kam se podíváš, dětský smích, radost a povyk. Kam se podíváš, vděčný rodič. Myslím, že můžu za všechny Ochozáky poděkovat našim hasičům, že krom neustálé připravenosti pomáhat nabízejí dětem tak pestré zážitky, jako tomu bylo 10. června na fotbalovém hřišti. Jaký by to byl hasičský den bez hasičských vozů. V nich se sny malých dětí stávaly skutečností. Už vědí, jak to vypadá uvnitř a co všechno musí hasiči umět. Zorbingové koule se zase staly hitem těch, kteří se nebojí jít do zábavy po hlavě. Užili si je i hasiči, kteří po odchodu mládeže na pohádkový les vyzkoušeli, jak zábavná atrakce to je. Všichni Ochozáci jistě postřehli, že se ten den lítalo opět v helikoptěře. O lety byl zájem, pilot sotva dosedl, už zase vzlétal. Skvělý byl i skákací hrad, střílení ze vzduchovky, motání

hadic, cvičení obratnosti s míčem nebo ukázka letadlových modelů. A pak spousta tvoření nejen pro princezny. Každá odcházela s obličejem pomalovaným jak na karnevale. A to zdaleka nebylo všechno... Dík patří všem posádkám hasičských vozidel i stánků s aktivitami. A pak také zahrádkářům a skautkám, kteří připravili moc hezké pohádky - O perníkové chaloupce a O veliké řepě. Byla to zábava pro malé i velké, a to není zrovna jednoduché připravit.

Snad byla všem organizátorům odměnou kromě dětského úsměvu i letní noc a zábava, která na aktivity pro děti navazovala. Zasloužili by si víc, třeba řád všestranného hasiče. Děkuje.

(ata)

Obří koule měly úspěch u dětí i větších.

Nejvíce všechny v pohádkovém lese pobavila ježibaba.

Zacílit a pal. Střelba vzduchovkou patří k tradičním disciplínám.

Sbor dobrovolných hasičů by chtěl touto cestou poděkovat všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh dětského dne a letní noci: rodině Polákové - Lubošovi, Kamile a Žanetě, Tereze Mlejnkové a jejím děvčátkům, paní, která s dětmi pískovala (bohužel si nevzpomenou na jméno), Sáře Kameníkové, která malovala dětem obličejíčky, Katce Horákové a Kláře Hulákové s gumou

na skákání, fotbalistům díky za hry pro děti a oddílu kopané za zapůjčení hřiště a kabin. Také děkuji hasičům za atrakce i jednotkám požární ochrany z Řícmanic, Hostěnic, Viničných Šumic, sportovnímu družstvu žen z Hostěnic, Karlovi Menšíkovi z Kanic za půjčení návěsu. Dále díky svazarmovcům za střílení vzduchovkou, Jirkovi Slavíkovi za letadla, zahrádkářům a skau-

tům za pohádkový les, Zdenkovi Pošvárovi za nafukovací atrakci, obsluhu u vrtulníku a u zorbínových koulí. Děkujeme vedení obce Ochoz u Brna za finanční podporu. Zvláštní poděkování patří Hranolovi, který během dětského dne a letní noci natočil tisíce püllitrů životodárných tekutin.

*starosta SDH Ochoz u Brna
Miroslav Blatný*

Noc kostelů v Ochozi

V červnu, když vrcholí jaro a přichází léto, se s událostmi různého druhu roztrhne pytel. V Brně se koná přehlídka ohňostrojů, Muzejní noc a také Noc kostelů. Tyto události lákají tím, že se odehrávají ve večerních až nočních hodinách. V muzeích a kostelech se konají koncerty, přednášky, divadelní výstupy, výstavy, výtvarné dílny a bohaté programy pro děti. Potkáme zde průvodce v tematických kostýmech, v muzeích se můžete najíst, napít, někde si i zatancujete. To vše je velmi atraktivní a přitažlivé.

Postupem času se tyto akce dostaly i do menších měst a vesnic. Párkrát se už tato noc konala i v našem kostele sv. Václava. Letos to bylo v pátek 9. června. A bylo škoda tuto akci nezažít.

Možná si řeknete: „Co bychom mohli tak v našem kostele vidět zajímavého? Kostelík je to malý a ten program určitě nemůže být tak

pestrý jako v Brně.“ Ano, to asi nebyl. Kostel byl otevřen asi jenom do 21.30, ještě se ani stmívat nezačalo. Ale na faře byly připraveny hry pro děti, vystoupení scholy a scénka. Myslím si, že by každé ochozské dítě mělo navštívit Noc kostelů u nás doma. Proč, když jsou děti lákány každý týden na super programy kdekoli kolem?

I když jsem se programu na faře nezúčastnila, věřím, že děti zaujal. A ony pak mohly s rodiči v navštívit kostel. Hlavně tu jde o návštěvu kostela. O jeho návštěvu JINAK. V jiné době, v jiném světle, v jiných úhlech a možnostech pohledu. Tu návštěvu vám teď můžu zprostředkovat.

Je slunečný podvečer vrcholícího jara. Venku před kostelem a na hřbitově pořádají kosi soutěž ve zpěvu. Vstupujete do tichého kostelíka, plného pozdní, klidné záře. V ovzduší jako by tu byl přítomný mír a láska. Volně projdete kostelem, dnes je otevřen vstup do sakristie a zde je výstava sakrálních předmětů a mešních rouch. Slunce se odráží ve zlacených ploškách monstrancí a tím se ve světlém a tichém kostelíku záře ještě násobí. Ale nejdůležitější věc je ještě před vámi, a to je výstup na kostelní věž. Nejprve se člověk vyškrábe na chór,

ale dnes jsou odtud otevřeny ještě další dřevěná dvířka pokračující dále do výšky.

Na kůr vedou schody vyhlazené stovkami účastníků mše, kůrových zpěváků, varhaníků a muzikantů. Zdi kolem schodiště jsou čistě bílené. Ale za dřevěnými dvířky, to už je jiný svět. Na prastarých dřevěných schodech tu sedává čas. Ze škvír v neomítnuté kamenné zdi vykukují pavouci, kterým lidé dnes zničili pracně budované pavučinové království. A jiní lidé jim stále znova vstupují do prostoru a nahoře zakládají hlavy, aby si prohlédli ochozské zvony, a snaží se vykukovat z okýnka do koruny lípy. Tady na vás dýchne něco posvátného, podobný pocit, jaký se vás zmocní třeba na střeše Národního divadla v Praze.

Zvony, na které se složily generace Ochozáků před námi, nosné trámy, které tady jsou od přestavby kostela v roce 1844. Místo, na kterém kostel stojí už 411 let, od roku 1606. Proto si myslím, že bychom měli toto místo ukázat našim dětem. Aby pořádně viděly, kde bydlí.

No a abych nezapomněla, na faře se od 19 hodin podávalo občerstvení.

No řekněte, není ochozská Noc kostelů ta nejlepší, kterou můžete zažít?

(hš)

ilustrační foto: Simona Vaculíková

Slámafest: hudba má mnoho vůní

Další várka netradiční, zajímavé a multižánrové muziky ve spojení s horkým létem a vůní čerstvě posečeného pole. **19. srpna**, opět v poli za kostelem směrem na Příhon, jen tentokrát s lepší pípou a chladným pivem. Přijďte si užít letní večer ve společnosti známých i neznámých hudebníků, ve společnosti sousedů i přespolních, vozičkářů i chodících.

Kdo na Slámafestu vystoupí?

- Zdeněk Matuščin - originální folkový písničkář se sametovým zvučným hlasem, v jehož hudbě se zrcadlí pravé city i romantická obrazotvornost
- Žaludáci - rodinný folklórní soubor, ve kterém hraje výchovný prim hlavně láska k hudbě, předvede písničky z Valašska známé i neznámé
- Skalkie - bluesrocková místní kapela, která umí rozpálit i rozpálené letní pole
- LSD - hudba nejen Boba Dylana z Drásova zaujme svým plnokrevným country
- Gava Band - nadupaný rock, rock ,n' roll a známé písně pro letní pohodu u piva hrají místňáci v čele s Honzou Gavandou
- Pavla Roof a hosté - swing a la Ella Fitzgerald, profesionální zpěvačka rozezná světovými melodiemi nejen posluchače, ale celé pole až k Hádku
- Yaya - hravá a svá hudební tečka jako pohlazení pro zbytek letní noci

K tomu všemu bude program pro děti, dětský bar, občerstvení z grilu i z pípy, zázemí pro malé děti a batolata, toaleta a doufejme, že i letní počasí, jak má být.

Dobrovolné vstupné a výtěžek tohoto dobročinného festivalu je určen neziskovce Archa community, s jejichž členy jste se

mohli setkat i v květnu na Orlovně v představení Pavilon pro svobodné pány. Aby tihle a jiní mladí lidé mohli vyjet na tábor nebo na divadelní přehlídku, potřebují auto. To auto potřebuje opravit. A k tomu pomůže třeba i Slámafest.

(ata)

SLÁMAFEST
HUDBA MÁ SPOUSTU VŮNÍ ANEB OCHOZSKÝ WOODSTOCK

19. srpna 2017 od 14:00
OCHOZ U BRNA
pole na konci cesty od kostela

PROGRAM

- 14.00 - **Zdeněk Matuščin** (folk)
- 15.00 - **Žaludáci** (folklor)
- 16.00 - **Skalkie** (bluesrock)
- 17.00 - **Gava band** (bigbeat)
- 18.00 - **Pavla Roof a hosté** (swing)
- 19.30 - **LSD** (country style, bluegrass)
- 21.00 - **YAYA & friends** (melancholická tečka)

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
výtěžek bude použit pro aktivity neziskovky Archa community

f FB.ME/SLAMAFEST

Koncert Romana Dragouna

Pokud vám jsou známy názvy legendárních kapel Progres2, Stromboli, Futurum a T4 nebo pokud fandíte českému rocku a beatu, jistě budete znát jméno Roman Dragoun. Tento český klávesista, zpěvák

a skladatel hraje i v posledních letech i sólově, **9. září** vystoupí v Ochozi v restauraci Na kovárně. Vstupné činí 100 Kč, lístky můžete koupit i v předprodeji na baru restaurace. Koncert této české legendy, na

kterém zazní třeba i písničky z jeho posledního alba Samota, jež bývá označováno za jedno z nejlepších alb roku 2016, začíná v 19 hodin.

(ata)

Den otevřených dveří na Kaprálově mlýně

Dveře otevírá zkraje podzimu i Středisko ekologické výchovy Kaprálův mlýn, a to **v neděli 10. září od 14.00 do 18.00**. Kromě zajímavostí z bohaté minulosti místa se dozvíte, jak funguje ekologicky řešená budova, co vše se ve

středisku děje, navštívíte kotelnu, ubytovací prostory i slaměný domek pro dobrovolníky. Budou připraveny i atrakce pro děti, vyplatí se zajít i do místního obchůdku se suvenýry i regionálními bioprodukty - koupit si můžete například

místní med. Lidé ze střediska prosí i pamětníky, aby se podělili o své vzpomínky a přinesli ukázat staré fotografie či povyprávět, co v údolí Říčky v minulých dobách zažili.

(ata)

Jako pocta sv. Václavovi návštěva skalních útrob

Kdo tu žije déle, ví, kdo krátce, možná zaslechl, že se kolem sv.

Do Ochozské jeskyně jediné v gumácích a s baterkou.

Václava otevírá návštěvníkům jinak uzavřená Ochozská jeskyně. Tato prohlídka je v Moravském krasu unikátní. Potřebujete při ní holínky, baterku a taky trochu dobrodružného ducha. Rozhodně ji však zvládnou všichni, malí i velcí. Přijďte se přesvědčit, že žijete v místě, které pod zemí skrývá velké poklady. Vstupní chodba Hadice, která přeměří výšku každého návštěvníka, monumentální hlavní dómy, zka-

menělá řeka, krápníkový útvar Smuteční vrba, který je, troufám si říct, jeden z nejhezčích, který jsem v jeskyních Moravského krasu viděla, a hlavně nadšení průvodci speleologové, jež to vše dělají z čiré radosti a přesvědčení. Jeskyně se nejspíš otevře **23. září**, pokud to stav vody dovolí. Pro přesné informace a rozpis vstupů sledujte web Ochoze či jeskyňářů.

(ata)

Budou hody, bude sláva

A to nejen proto, že se opět rok s rokem sešel a Ochozská chasa se bravurně zhostila příprav tradičních hodů. Slavit se bude i to, že tu Ochoz oficiálně existuje už 780 let! Program **posledního zářijového víkendu** najdete na obálce Zpravodaje i v článku Slovo

místostarosty, proto jsem poprosila letošního hlavního stárka, aby nás na hody pozval i netradičně, třebaš odlehčeným rozhovorem. Vždyť o lehkosti a eleganci by celé hody měly být. To je totiž na nich nejkouzelnější. Hodové akce vypadají krásně, ladně a přirozeně, ale stojí za nimi kus práce. Jak to vidí tedy **Honza Vaculík**?

Letos na tebe padla poprvé funkce prvního stárka. Z čeho máš největší strach? A na co se nejvíc těšíš?

Největší strach mám z toho, aby v den "D" klaplo vše tak, jak má, a také trochu z počasí. Těším se na všechny přípravy kolem hodů a na samotný den.

Máš nějakou speciální taktiku na stavění máje? A na hlídání?

Jako krojovaný stárek jsem zrovna mnohokrát nebyl, ale na

stavění máje jsem byl pokaždé, kdy to jen šlo. Co jsem obkoulal z předchozích ročníků, tak nejlepší taktikou je pozvat co nejvíce schopných chlapů a za práci jim nabídnout občerstvení v podobě piva a cigáry. Na hlídání oslovím některé místní spolky.

Kolik si myslíš, že se zhruba během hodů vypije litrů vína? Máš radši červené nebo bílé?

Odhadem to tipuji tak na 322 litrů. Na hody preferuji bílé víno, určitě tušíte, jak špatně se čistí červené víno z šatů, případně z krojů. Ale jinak se rozhodně nevyhýbám ani červenému vínu.

Jakou písničku máš nejradši?

Z toho velkého množství písniček je těžké vybrat. Mezi oblíbené určitě patří Keď som já bol mladý.

Kdo se podle tebe nejdřív opije?

Doufám, že to nebudu já. Ale hlavní stárka si mě pohlídá a společně budeme hlídat i ostatní páry. Až po půlnoci, jako vždy, mohou všichni stárce popíjet dle libosti, musí si však dávat pozor na kroje.

Který pár je podle tebe nejlepší v tanci? A ve zpěvu? A v zábavě na nácvicích?

Nejlepší tanečníci jsou podle mě piškoti (Jarek a Lenka Chybovi), stejně jako i zpěváci, ale abych se neopakoval, tak na nejlepšího

zpěváka bych nominoval Vítka Hrazdíru. Zábavu se snažíme vytvářet všichni dohromady, abychom si to co nejvíce užili, k tomu nám pomáhá i nějaký ten litr vína (smích).

Máte nějakou veselou historku z nácviků?

Pár veselých historek by se určitě našlo, ale zřejmě by to bylo na delší dobu. Nejvíce však vždy pobaví, když při nacvičování tanců někdo vůbec neví, co má dělat a kde má stát, ale snad se

to nikomu nestane při samotném vystoupení.

A kdo bude odcházet ze zábavy poslední?

Také doufám, že to nebudu já, i když si myslím, že zrovna tohoto se nevyvaruji (smích).

V čem ti nejvíc pomáhá tvoje žena, hlavní stárka?

V organizačních záležitostech, ale zejména v psychické pohodě.

(ata)

Novinkou letošních hodů bude páteční večerní zábava (29. 9.) pod májou. Začne zhruba v 17.30 s doprovodným programem, od 20.00 bude k tanci

a poslechu hrát cimbálová muzika Líšňáci. Klasický průvod začne v sobotu 30. 9. ve 13.00 od Orlovny. Zahraje dechová hudba Svatobořáci. Taneční

vystoupení je naplánované na 16.30 pod májou. Večerní zábava bude začínat na Orlovně od 20.00 a konec záležitosti na přítomných návštěvnicích.

Zahrádkáři opět předvedou, co umí

Úspěchy zahrádkářů se předvedou v plné kráse.

Víkend 7. a 8. října si v kalendářích poznačí všichni členové zahrádkářského svazu i jejich přátelé a sousedé. Tradiční výstava pěstitelských úspěchů i rukodělných krás se uskuteční na Orlovně právě v tyto dny.

Užitečný i zábavný bazárek

Potřebujete nakoupit výbavu pro své děti nebo naopak místo ve skříni? Už třetí bazárek dětského oblečení a hraček se chystá i na podzim. V sobotu 14. října se na Orlovně dopoledne otevrou stolky plné dupaček, bodýček, triček, oteplovaček, čepic, bot, ponožek, k tomu nějaké ty hračky nebo doplňkové zboží. Ideální místo, kde za pár korun pořídit podzimní a zimní výbavu a setkat se se spolurodiči. Pokud máte zájem prodávat, kontaktujte prosím e-mailem Markétu Červinkovou na bazarekchoz@seznam.cz.

Stolky se rozzáří všemi barvami, které jen umí vykouzlit zelenina, ovoce, květiny, k tomu vynikající občerstvení... Sousedská akce, jak má být.

(ata)

Loni v říjnu měl pilotní bazárek úspěch.

(ata)

Halloweenská párty pro ty, co se nebojí to pořádně roztočit

Divadelní spolek vás po roce zve na *halloween psycho horror párty*. V děsuplném kostýmu to přijďte roztočit **28. října od 20.00** na Orlovnu, hrát k tomu bude kapela Prorock Blansko. Záhrobní i nadpřirozené řádění přežije ten, kdo vyděsí nejvíce spoluzombie, hororových postav, umrlců, duchů a jiných potvor. A také ten, kdo se popasuje se skvělými barmany a jejich drinky.

(ata)

SPOLKY, SDRUŽENÍ, INSTITUTE

Fotbalové okénko aneb Tak jsme se konečně dočkali

Fotbalová drobtina v Ochozi se utěšeně rozrůstá a s množstvím zápasů a odehraných sezón se také postupně dočkáváme významných okamžiků v jejím sportovním životě. Dva z nich se udály v letošním roce v mužstvu starší přípravky. Poprvé jsme se ve své soutěži umístili na pomyslných stupních vítězů, skončili jsme na třetím místě okresní soutěže. V sezoně se nám dokonce podařilo porazit i první dva týmy a ještě dvě kola před koncem žila dokonce naděje na celkové vítězství. Porazili jsme totiž do té doby vedoucí spojený tým Želešice a Ořechova. Nakonec z toho bylo po prohře s konečným vítězem, s Dolními Kounicemi, skvělé třetí místo.

Tento rok jsme se také dočkali i prvního turnajového vítězství. Ve dvou jarních turnajích, které se konaly v březnu v Bílovicích a v dubnu u nás v Ochozi, jsme skončili vždy na druhém místě. Ve třetím klání, které se konalo v červnu v Řícmanicích k příležitosti 85. výročí založení místního fotbalového klubu, se klukům podařilo konečně vykopat vytoužené vítězství (viz fotografie) před druhými Bílovicemi a třetími Řícmanicemi. Radost to byla převeliká, je to vítané povzbuzení do další sezóny, tentokrát již v kategorii mladších žáků. Čekají nás těžké zápasy, opět totiž pocítíme deficit hráčů v ročníku 2005, kterými budou zpravidla „vyzbrojeny“ ostatními týmy. Proto uvítáme

jakékoliv zájemce ročníku 2005, ale i mladší, kteří mají fotbal rádi a mohli by nám pomoci rozšířit naše řady.

Do další sezóny, ve které se poprvé po velmi dlouhé době představí celkem čtyři mládežnické týmy Ochoze (předpřípravka, mladší příprava, starší příprava a mladší žáci), přejme všem malým fotbalistům hodně úspěchů a hlavně bojovnosti, protože není hanbou prohrát, když je soupeř lepší, pokud náš výkon byl ozdoben snahou a „fotbalovým zápalem“. Na závěr snad už jen známé: „Sportu zdar a fotbalu zvlášť!“ a velké poděkování všem, kteří přispívají k tomu, že mládežnický fotbal v naší obci tolik ožil.

Libor Mikulica

	Tým	Záp.	V	R	P	Skore	Body
1	Dolní Kounice	28	23	1	4	301:72	70
2	Želešice/Ořechov	28	23	1	4	276:100	70
3	Ochoz u Brna	28	20	3	5	240:109	63
4	Požořice	28	13	1	14	198:194	40
5	Blučina	28	13	1	14	152:155	40
6	Modřice	28	11	1	16	156:185	34
7	Medlov	28	3	1	24	67:256	10
8	Hrušovany	28	1	1	26	108:422	4

Zprávy z lesa, zprávy z Lesinky

V následující pravidelné rubrice z LMŠ Lesinka bychom vám rádi nabídli pár tipů, jak trávit čas v lese s našimi nejmenšími, jak jim ho přiblížit a pomoci objevovat. Vždyť Ochoz je objatá divukrásnou přírodou, bylo by škoda nevyužít tak velké hřiště, jaké se nám i dětem nabízí.

V teplém srpnu a září se nebojte vody. Malým dětem stačí potůček a možnost dostatečně si v něm pohrát. Můžete z oblázků stavět obrázky, malinké hráčičky, můžete zkoumat, jaké vodní živočichy pod nimi najdete. Pouštějte po vodě listy a chytěte je po proudu níže.

Zajděte si ke studánce u Kaprálova mlýna. Je v ní dobrá voda i prostor pro hraní v potoce. Podívejte si s dětmi o tom, proč je dobré chránit prameny v krajině a udržovat je čisté. Vymyslete si s dětmi, která pohádková postava studánku hlídá. Zkoušejte se staršími dětmi jejich odolnost - kdo projde potůčkem bez jekotu? Kdo dokáže přejít potok poslepu? Nanosíte pomocí rukou z potoku plnou misku vody? Zahrajte si také na rybáře, stačí jen provázek. Udici děti najdou v lese, stejně tak šišku jako rybu.

K potůčkovým hrátkám se hodí třeba říkanka:

*Stromy, mech i kamínek,
tam se zrodil pramínek.
Kapky někam spěchají,
k ostatním se přidají.*

*Roztomilý potůček,
minul právě palouček.
Další potok - kamarád!
Na řeku si budou hrát.*

Volná místa v Lesince

Lesinka, pokud to ještě nevíte, je jméno víly, která kraluje zdejším lesům. Také je to název lesní mateřské školy, která nabízí od září volná místa. Pokud chcete, aby vaše dítě vyrůstalo ve zdejší přírodě i v souladu s ostatními dětmi, podívejte se na web www.lesinka.cz. Školku můžou navštěvovat i děti, které na podzim teprve dosáhnou 3 let, nabízíme i například jednodenní nebo dvoudenní docházku v týdnu. K dispozici máme i velmi kvalitní a příjemné zděné zázemí Kaprálova mlýna, kde nám připravují zdravé jídlo z kvalitních čerstvých surovin. Inspiraci čerpáme ze zážitkové

pedagogiky, ale vždy upřednostňujeme respektující a individuální přístup k dětem.

Lesní klub Kapradinka podruhé

Skřítek Kapradinka vítá v lese všechna dítká, skřítek Kapradinka chce si s vámi hrát. Šišky, mech i mraveniště, les je totiž skvělé hřiště, pojďte kamarádi svět objevovat.

Takovou písničkou jsme se vítali s 12 maminkami z Ochoze i z Brna, které se se svými dětmi (1,5 - 3 roky) připojily k lesnímu klubu Kapradinka. Jarní setkání měla úspěch u malých i velkých, radovali jsme se se skřítkem, zvířecími kamarády, učili jsme se básničky, zpívali písničky a povídali si pohádky. To vše mezi stromy, v našem krásném lese.

Lesní klub Kapradinka bude fungovat i na podzim, od září se těšíme na všechny, kteří chtějí prožít středeční dopoledne v milé společnosti, ale hlavně v přírodě. Cena za setkání je 80 Kč, zájemci necht' se podívají na web www.lesinka.cz/klubik a kontaktují nás.

Nebojte se vody, připravte se na hry, vezměte do lesa náhradní oblečení.

Markéta Němčanská

Z ochozské farnosti: Není zkouška jako zkouška!

Když jsem před pár desítky let maturoval, byl jsem tak vystresovaný, že jsem měl při zkoušce z ruského jazyka úplně „vokno.“ Seděli jsme v lavici vedle sebe dva, a poté, co jsme si vybrali číslo a přečetli otázku, jsme měli deset minut na přípravu. Já jsem po dvou minutách uvažování na nic nepřišel. Věděl jsem jenom to, kde dotazovaný ruský spisovatel působil, ale jeho díla ne a ne do mysli naskočit. Báł jsem se, že pokud nic neřeknu, zkazím si ruštinou maturitní vysvědčení. A začal jsem se silně potit.

Paní profesorka ruského jazyka viděla, jak mi na čele vyrazily krůpěje potu a že jsem nervózní. Vstala od předsednického stolu a začala se po třídě procházet. Nakonec se zastavila u naší lavice a zeptala se, jak jde příprava. Řekl jsem jí, že mám úplně vygumováno. Snažila se mě uklidnit a díky její nápoověď jsem se nakonec chytl a vysvědčení si nepokazil. Při této příležitosti jsem si vzpomněl na profesora chemie, který vyřkl tento názor: „Není ani tak důležité, jaké máš známky, ale jak žiješ!“

Proč to vzpomínám? Protože v naší farnosti bylo v poslední červnovou neděli vysluhování svátosti biřmování Otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem, které se říká svátost dospělosti. V ní jsou přijímatelé této svátosti vyzbrojeni dary shůry a posílení, aby dokázali podle Boží pravdy žít a o ní svědčit. Otec biskup měl před vysluhováním této svátosti promluvu a v ní řekl, že má zkušenost, že když se začne ptát biřmovanců, jak probíhala příprava a co si zapamatovali, skoro všichni sklopí oči a začínají se dívat na špičky svých bot.

Proto pokračoval s rozhodnutím, že je nebude stresovat, ale místo nich vyzkouší místního duchovního, jak je připravoval a co probrali za ten rok přípravy. Tentokrát jsem takovou trému jak při zkoušce z ruského jazyka

Biřmování je svátost, která je považována za vstup do křesťanské dospělosti.

neměl. Nikdo mi nemusel napovídat, protože jsme se poctivě s biřmovanci celý rok připravovali. Šest jich bylo z Ochoze a šest z Brna-Líšně a odjinud.

Přeji všem biřmovancům, aby dary, které dostali, pořádně využili a zužitkovali nejenom pro sebe, ale i pro druhé. A vám, milí Ochozáci, přeji, abyste dobu prázdnin a dovolené využili k načerpání nových sil, abychom v tom každodenním životě dokázali obstát a odmaturovat co nejlépe.

*Milan Mihulec
foto: R. Bouda*

Otec biskup Vojtěch Cikrle Ochoz navštívil po 12 letech.

Rockeři z Ochoze

Horké léto nasypalo plné kornouty prázdninových zážitků nejen školákům, ale i nám, kteří na léta v lavicích dávno jen vzpomínáme. A kdo má oči a uši otevřené, může i doma v Ochozi zažít chvíle barevné a jiskřivé.

Pokud to tak máte, asi vám neušlo, že v Ochozi se do červencové noci zpívalo a hrálo blues střídané rockovými „peckami“. Narodila se u nás totiž blues-rocková skupina Skalkie a 8. července večer měla na zahrádce Bistra svou veřejnou premiéru. Toto hudební uskupení tu už sice jednou bylo, ale o to raději byli ochozští fandové a fanyanky rocku, že byla skupina obnovena s novým elánem a veřejné produkce jí už snad nedovolí zahynout na úbytě.

Jméno kapely se čte „Skalki“ a má posluchače odkazovat na stounovskou tradici i na Skalky, lesní enklávu směrem na Příhon. Tato lokalita leží mezi Ochozí a Bukovinkou, odkud je zpěvačka kapely Sylvie Bolwerk. Skupinu dal dohromady bubeník Miroslav Dvořák. Na elektrické struny

hrají Miloš Hrazdíra a Miroslav Hrabovský, klávesy rozeznívá Drahuška Drahovzalová.

Ač rockeři z Ochoze prožili své mládí ve zlatých časech rocku, tím pádem jsou už drobátko v letech, hrají s velkým zaujetím a pamětníkům v hledišti jsou o to sympatičtější. Na své premiéře zahráli a zazpívali hodně známých „vypalovaček“ i rockových balad v češtině i angličtině.

Zazněla i jejich vlastní skladba Cukrovinky, která má rysy známých hitů, i když na ní není pranic nepůvodního. Je celá originál a hlavně v češtině! Anglické hity mají vesměs prostinké texty. Ač se lidem neznalým světového jazyka může zdát, že se vyjadřují k palčivým problémům společnosti, můžou být třeba o tom, že kdo nevypije všechno pivo, nedostane pudink.

Jedinou chybou jinak dokonalého vystoupení bylo nedostatečně vypilované ozvučení, ale vzhledem k premiéře je tento nedostatek pochopitelný.

Celkově se první vystoupení ochozské blues-rockové skupi-

ny Skalkie všem zúčastněným líbilo, i když muzikanty mrzelo, že se lidé neodhodlali k tanci. Doufám, že se tento nedostatek příště povede obecnstvu napravit. Minimálně na ochozském festivalu Slámafest, kde Skalkie bude hrát na poli sklizené slámy za kostelem. Když dá Bůh hezké počasí, bude se večer určitě tancovat jako loni. Přijďte si 19. srpna zatancovat na rock i jiné hudební žánry. Magie Slámafestu je slovy nesdělitelná, ale určitě vás dostane.

(hš)

Oživme pozapomenutý příběh vápenictví

Seriál o ochozských vápenících, o jejich řemesle, rodinách, cestách i živoucím odkazu

Třetí díl odpoví mimo jiné na otázky: Kde a kdy je v dnešní době možné sledovat výpal vápna v selské vápenici? Kde se v okolí obce nacházejí selské lomy a pozůstatky starých vápenek? Čemu se věnuje Vápenický spolek Březina? Co je to projekt Calcarius? Jak je možné přispět k uchování paměti vápenické tradice v jižní části Moravského krasu?

V minulých dvou číslech zpravodaje jsme se zabývali způsobem života

ochozských vápenáků, pověděli jsme si, jak se vyrábělo a prodávalo vápno, a v tomto čísle trilogii uzavřeme dílem o tom, jak dnes žije odkaz vápenáků a jak by se dal rozvíjet v budoucnu.

Shodou okolností se zrovna v posledních několika měsících uskutečnily dvě akce, které jsou s tímto fenoménem přímo spojeny. První z nich bylo setkání zástupců vápenických obcí z jižní části Moravského krasu, které se konalo v Březině

Setkání zástupců vápenických obcí z jižní části Moravského krasu v Březině.

postupu, jak by se dalo pracovat s tradicí vápenictví, kterou byla právě jižní část Moravského krasu proslavená. Kromě vápenické stezky mezi Březinou a Ochozí, kterou připravuje Vápenický spolek Březina (více informací o tomto spolku naleznete na webu: www.vapenici.webnode.cz/) se mimo jiné účastníci této schůzky domluvili na přípravě putovní výstavy věnované tomuto tématu, která by mohla být postupně vystavena ve všech zúčastněných obcích. Vzhledem k tomu, že dokladů o vápenictví v Ochozi a okolí stále ubývá, prosím tímto všechny čtenáře o poskytnutí písemných, fotografických i věcných dokladů (paměti, vápenické nástroje atd.) ke zdokumentování. Každý takto poskytnutý pramen bude po

Výpal vápna v komorové peci ve Staré huti u Adamova.

vyfocení, okopírování nebo oskenování v pořádku vrácen svému majiteli a zároveň bude poté využit při přípravě výše zmíněné výstavy a případně dalších materiálů věnovaných tomuto tématu.

Další akcí úzce související s tématem vápenictví bylo experimentální pálení vápna, které vedl mokerský archeolog Petr Kos ve dnech 26. - 27. května jako součást akce Slované na huti (17. setkání ve střední části Moravského krasu) na Staré huti u Adamova. Kromě výpalu vápna v komorové peci mohli účastníci setkání vidět například tavbu železa, mlítí na dřevěné uhlí, pec na chleba, odlévání mědi a bronzu nebo pec na dehet. Co se pálení vápna týká, tak jeho příprava

začala již předchozí víkend stavbou pece, jejím vymazáním hlínou, poté následovalo tlučení kamene, který byl vsazen do pece a nakonec se ve čtvrtek vrchol vsázky obmazal jilem. Pec byla zapálena v pátek brzy ráno a večer se již teplota v peci měřená laserovým teploměrem vyšplhala přes 1000 °C. Přikládat se do pece přestalo v sobotních ranních hodinách, následně se pec nechala vychladnout a v sobotu večer se začalo s vybíráním vápna. Na výpal 0,5 m³ vápence bylo třeba asi 2 m³ palivového dřeva. Pokud jste letošní výpal vápna nestihli, tak hned příští rok bude další příležitost, protože Petr Kos do budoucna plánuje pálit vápno každý rok, vždy při akci Slované na huti.

Z dalších zdařilých projektů souvisejících s tematikou pálení vápna bych rád upozornil ještě na projekt Calcarius, jehož výsledky jsou zveřejněny na webu www.calcarius.cz. Tyto webové stránky jsou věnovány zejména historické výrobě vápna a souvisejícím vápeným technologiím, dále také tradičnímu řemeslnému zpracování a uplatnění vápna ve stavebnictví. Jejich hlavním zájmem je komplexní poznání výroby vápna, materiálový výzkum a rekonstrukce historických dobových postupů. Společnou snahou je z rozličných pohledů upozornit na unikátní historické technologie, které byly v minulosti úspěšně používány, ale dnes jsou již z velké části zapomenuty. Stránky jsou budovány jako otevřené se snahou o postupné doplňování informací vážících se k danému tématu od širokého kolektivu odborníků z oborů výzkumu stavebních hmot, stavební historie, archeologie a podobně. Čtenáře tohoto zpravodaje by mohla zaujmout zejména on-line

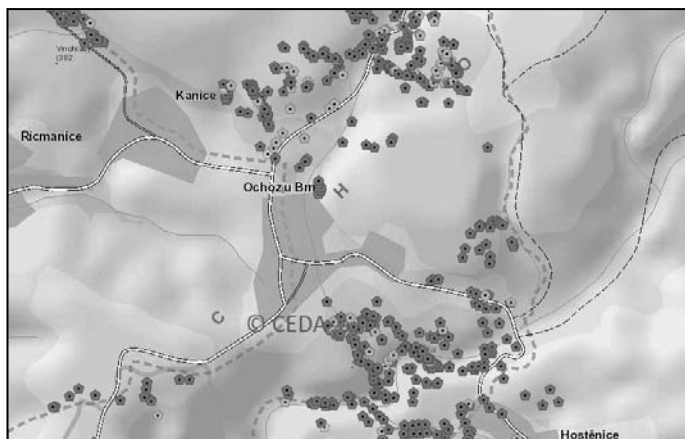

Zahájení vybírání vypáleného vápna z experimentální komorové pece Petrem Kosem.

mapa s lokalizací vápenek a zdrojů vápence včetně selských lomů. Zejména díky dokumentační práci Petra Kose je právě okolí naší obce z tohoto hlediska jedním z nejlépe probádaných území. Zajímavá je také pozvánka na výstavu věnovanou fenoménu vápenictví s názvem „Calcarius čili vápeník“ v Centru stavitelského dědictví v Plasech, která však končí již 23. července.

Konečně, tradici vápenictví jsme se snažili zohlednit i v rámci přípravy dokumentu Strategie komunikace obce a jeho realizace. Jako příklad můžu uvést třeba i vyhotovení komiksových obrázků ochozských vápeníků, které se budeme snažit využít v propagačních materiálech obce.

Ondřej Mlejnek

Mapa pozůstatků vápenek v okolí Ochoze převzatá z výstupů projektu Calcarius.

Bydlení jinak aneb Architektonické pozoruhodnosti v Ochozi

Dům. Jednoduché slovo a přitom miliardy podob. Stačí se jen projít ulicemi Ochoze a člověk natrefí zhruba na 450 ukázek, jak může vypadat obydlí člověka. U některých budov se ale lidé zastavují na delší dobu a ptají se: "Líbí se mi? Dokázal bych tam bydlet? Jak to vypadá uvnitř?" V Ochozi totiž v poslední době vyrůstají i architektonicky velmi zajímavé domy, kterým se vyplatí věnovat pozornost, vlastně stejně tak jako uměleckému dílu. Příběhy několika takových staveb vám přinášíme v dalším dílu seriálu Ochozského zpravodaje.

Dům s výhledem, který s náročným terénem nesoutěží

Dům rodiny Musilových je relativně snadné z ulice přehlédnout. Schovává se totiž za vzrostlými stromy ve svahu Na Příhoně, jen kousek od domu Košťálových, o kterém jsem psala před rokem. Také obložení modřínovým dřevem nahrává do karet nenápadnosti. Byla by ale škoda ho míjet bez povšimnutí. Je dalším příkladem toho, jak kreativní a přitom elegantní bydlení může vzniknout i v náročném terénu.

Jitka a Roman Musilovi jsou oba stavaři. Po studiích bydleli v Brně v bytě, už od začátku společného života ale toužili po vlastním domku. A lokalita kolem

Ochoze se jim zamlouvala. "Jezdili jsme sem často na výlety, moc se nám tu líbilo. Dívali jsme se po pozemcích dlouhou dobu, až se po čase naskytl tento. Protože se oba zabýváme stavařinou a architekturou, tak jsme v něm viděli potenciál. Ale chápu, že takový kus země není pro každého, kdo chce stavět dům..." komentuje začátky života v Ochozi Roman. "Říkali jsme si, že to je tak hrozný pozemek, že by ani nemusel být moc drahý," dodává s úsměvem Jitka.

Bylo jim hned zkrájed jasné, že domek musí být situován co nejvýš, aby výhled byl co nejhezčí a domek nebyl přímo otevřený do silnice. K tomu jim nahrávaly i vzrostlé stromy ve svahu, které jim poskytují tolik potřebný stín na zahradě i příjemný chládek v domě. Musilovi totiž přizpůsobili umístění domu a terasy právě těmto stromům. I skalnatý kopec jim určoval, jak budovu navrhnout. "Ve snaze minimalizovat kopání ve skalnatém podloží jsme navrhli úzký dům kopírující vrstevnici svahu. Každý kousek šíře navíc by znamenal další týdný práce bagru," vysvětluje Roman. Musilovi se zkrátka při návrhu domku s terénem neprali, naopak. Přizpůsobili se mu a on se jim od-

vděčuje výhledem, letním stínem a zimním sluncem, které dokáže dům vyhrát.

Jednoduchý design domu jakoby inspirovaný severskou architekturou, přírodní materiály, a přesto moderní podoba, jakou známe z časopisů o současném bydlení. Udivilo mě, že jejich domek je dřevostavbou vyplněnou slámou. Když se řekne slaměný dům, vybaví si mnozí spíše takový typ příbytku, který stojí v areálu Kaprálova mlýna. Hliněné omítky, kulaté rohy, kamna a vitráže... Musilovi však dokazují, že sláma je zkrátka jen velmi funkční izolační výplň a že je možné z ní

postavit bydlení takové, jaké kdo chce. Třebas i jednoduché, čisté a moderní.

Souběžně s novým bydlením začala mladá rodina s dnes již třemi dětmi zakládat i firmu na dřevostavby. "Nejdřív jsme domy jen navrhovali. Často se ale stávalo, že se v průběhu realizace koncept domu zničil řadou zdánlivě drobných úprav. Mrzelo nás, že výsledné domy nebyly zdaleka podle našich představ. Tak jsme se rozhodli, že začneme domy také stavět, abychom udrželi architektonický záměr až do konce. Jitka víc řeší architekturu, já zase statiku a realizaci staveb jako takových," popisuje vznik firmy Roman. Dalo by se říct, že jejich dům je jeden z pilotních projektů firmy EM3 Dřevostavby. No a jak to tak bývá, se zakázkami přestal být čas na vlastní obydlí. Dům rostl pomalu,

nedařilo se jej pro jinou práci dokončit. V té době si jej možná pamatujete - byl obložen jen černou fólií a působil všelijak. "Lidé se občas zastavovali a divili se, co to tu roste, ale jinak moc

rozhachu náš domek nedělá. Je přece jen schovaný za "plotem" ze svahu a stromů, máme tu perfektní soukromí," dodává autor.

Musilovi pak zhruba před dvěma lety zákazníci poprosili o pár týdnů odkladu a svůj dům dokončili. Přidali i dřevěný modřínový obklad a markýzy, které kromě estetické funkce pomáhají díky sklonu regulovat teplotu v domě.

V létě poskytují chlad a v zimě propouští nízké zimní slunce dovnitř. Obklád přesahuje i okraj střechy, a když se markýzy uzavřou, tak

se dům do něj jakoby celý zabalí a udržuje teplotu. K ekologické charakteristice bydlení přispívá i hlavní vytápění krbem a doplňkovým elektrokotlem.

A jak se mladé rodince v Ochozi žije? "Moc hezky. Když jsme například uvažovali, jak budeme na stáří zvládat tolik schodů, říkali jsme si, že dům můžeme kdykoliv prodat nebo ho nechat dětem a najít si něco přístupnějšího. Jenže nám to tady tak přirůstá k srdci, že nevím, zda bychom to dokázali. Příroda a les na Skalkách na dosah, výhled, přátelští sousedé i tolik akcí, co se v obci děje... To je něco unikátního," zhodnotila Jitka. Držím jim palce, ať se jim tu daří a nestěhují se pryč ani na stará kolena. Kdo ví, jak se budou zvládat schody za pár desítek let.

Aneta Vidurová

Netradiční houby od léta až do mrazíků

Když jsou vhodné podmínky, je takových hub v lese plno a jen velmi málo houbařů je sbírá. A přitom jsou velmi chutné. Můžeme také říct, že to jsou houby, které se nám dokáží svojí chutí odměnit za trochu pozornosti, kterou musíme při jejich sběru mít. Takže mějme oči otevřené. Teď si řekneme, nač a kam se máme pozorně dívat, aby nedošlo k nechtěné záměně.

Tlustá Berta

Tak jí říkají v Německu. U nás je to *muchomůrka šedivka*. Skoro v každém atlase či sborníku hub

se píše, že je nevalné chuti a podprůměrné jakosti. Přitom to není pravda. Stačí se jen pořádně podívat. Pan profesor Smotlacha mně sám prozradil, že takové tvrzení psali do atlasů, aby houbaře od sběru muchomůrky šedivky odradili a tím zabránili možné záměně s muchomůrkou tygrovanou. My si však myslíme, že není nutné dělat z našich houbařů mentálně zaostalé občany. Znaky, kterými

se pozná rozdíl, jsou docela jednoduché.

Muchomůrka tygrovaná je daleko menší než tlustá Berta, ta je už podle názvu o mnoho mohutnější a má **nerýhovaný okraj klobouku**. Hlavní určující znak, podle kterého ji každý hned pozná, je **rýhovaný prstenec**. Jedovatá muchomůrka tygrovaná má prstenec hladký a rýhovaný okraj klobouku, navíc neroste tak hojně jako tlustá Berta.

Berta roste jak v listnatém, tak jehličnatém lese. Když jsou podmínky, vyskytuje se velmi hojně. Řízky z muchomůrky šedivky jsou opravdu excelentní a nikdo nepozná rozdíl mezi chutí Tlusté Berty a muchomůrky růžovky, neboli masáku. Takže pokud má šedivá muchomůrka dobře viditelný a rozpoznatelný rýhovaný prstenec, máme zaděláno na skvělý oběd.

Holubinka černající

Další Popelkou mezi houbami je holubinka černající. Ta nemá jedovatého příbuzného, ale všude se píše o její svíravé chuti. Prý není dobrá a nevyplatí se sbírat. Ale opak je pravdou. Guláš z holubinky černající je naprosto excelentní záležitost. Když jsou podmínky, tak roste hojně hlavně v listnatých lesích. Můžeme ji ale najít i pod jehličnany. Klobouk má 5 až 13 cm široký, ve středu vtlačený. Je to **velmi**

tvrdá houba, barva je černohnědá, jako by byla celá houba ušpiněná od sazí. Hlavním poznávacím znakem je, že je na řezu červená.

Špička obecná

Kolem Ochoze je spousta luk, kde se dají po dešti najít houbičky špičky obecné.

Klobouk mají široký 10 až 50 mm, v mládí je kuželovitý a později plochý. Ve středu klobouku má hrbolek. Sbírají se **jen kloboučky**, protože nožička je velmi tenká. Většinou rostou v kruzích, jen výjimečně o samotě. Je to velmi dobrá houba příjemné vůně a chuti. Stará špička nehraje, pouze zasychá. Je ceněna nejvíce v polévkách, kde se naplno projeví její vůně a skvělá chuť.

Hnojník obecný

Na loukách, pastvinách a v zahradách se dá najít taky hnojník obecný. Houba nevábneho jména, ve stáří i nevábneho vzhledu, ale velmi snadno poznatelná a dobrá. Je bílá, klobouk má vejčitý tvar a je uzavřený, s velkými šupinami. Ke konzumaci používáme **jen mladé kloboučky**, když jsou lupeny ještě bělavé. Hnojník roste ve skupinkách.

Při jeho kuchyňském zpracování musíme postupovat velmi rychle a zpracovat hnojníky co nejdříve po jejich sběru, protože je to velmi jemná houba delikátní chuti. Hnojník je také **houba léčivá**, zejména na diabetes, cukrovku II. typu.

Na houby by se všeobecně neměl pít alkohol ani mléko. Zkušenosti však říkají, že mykologovi

jedno pivo rozhodně neublíží. Jen při konzumaci hnojníků jiného typu /strakatý, inkoustový/ si ani zkušený mykolog pivo nedá. Proto se u těchto hnojníků v příručkách uvádí, že jsou nejedlé. Pokud ale nejste zkušený mykolog, ujišťuji vás, že na tyto hnojníky chuť nedostanete.©

Sírovec žlutooranžový

Na dřevěch listnáčů, ovocných stromů a vzácněji i jehličnanů můžeme v Ochozi nacházet sírovec žlutooranžový. Plodnice jsou 7 až 60 cm široké, nejdříve jsou **bobulovité a poté vějířovité a vyrůstají nad sebou**. Barvu houby už její jméno napovídá samo. Má tak výraznou žlutou barvu, že houbu už z dálky poznáte. V mládí je jedlý a velmi chutný, jen se musí před vlastní úpravou chvíli,

asi 3 až 5 minut, **povařit ve slané vodě**. Získá se dalece lepší chuť a houba není tuhá. Řízky ze sírovce jsou skutečně zvláště lahodné, připomínají něco jako řízky z masa či smažený sýr. Záměna za jinou houbu je velmi nepravděpodobná.

Hana Šedá,
odborný poradce Martin Suchánek

Úvaha o suchu nejen v Ochozi

Nejvyšší riziko výskytu sucha ve střední Evropě za posledních 130 let. Půdní klima jižní Moravy podobné tomu kolem Středozemního moře. Největší sucha mezi dubnem a červnem, tedy v době, kdy potřebují rostliny nejvíce vláhy. Žádné nadějně vyhlídky k tomu, abychom v brzké době nemuseli spílat na suchu v Ochozi.

Naše obec leží v okrese Brno-venkov, který podle měření vykazuje jedny z nejvyšších stupňů intenzity sucha v ČR. Nedostatek vláhy se podle přiloženého grafu projevuje jak v povrchové půdě, tak především v půdním profilu jednoho metru (zdroj: intersucho.cz, projekt Ústavu výzkumu globální změny Akademie věd České republiky (CzechGlobe), Mendelovy univerzity v Brně a Masarykovy univerzity). Právě na sever od Brna je odchylka od obvyklé zásoby vody v půdě dlouhodobě vysoká. Dokonce ani předpověď nenaznačuje lepší vývoj, i v září má být půda v tomto regionu pod průměrným stavem vlhkosti. Říkáme si to každý, i čísla tato fakta potvrzují - v Ochozi je a bude sucho.

Mám jednu takovou úchytku. Snažím se ve špatných zprávách hledat to pozitivní. Něco, co potvrdí staré známé okřídlené: Všechno zlé je pro něco dobré. Pomohl mi známý geolog Václav Cílek, který v rozhovoru pro Český rozhlas řekl, že i přes alarmující zprávy si není nutno zoufat. Pořád na naše území spadne dost vody, mnohem více než na krajinu jiných zemí směrem na jih či více do Středozemí, kde přece taky ledacos pěstují. Že to neznamená nutně dvojnásobnou cenu za kubík vody nebo rušení

zahrádek, polí a usychání lesů. Zásadní otázka spočívá v tom, jak se "spadlou" vodou zacházíme. My ji necháváme odtéct, jiné státy ji zadržují a používají k záливce, ke splachování, sprchování, v domácnostech. V západních zemích je už po celá desetiletí běžné, že se při stavbě zavádí do domů a bytů dva rozvody vody. Jeden s užitkovou, druhý s pitnou životodárnou tekutinou. Takto se u nás nikdy nepřemýšlelo a zatím ani nepřemýšlí.

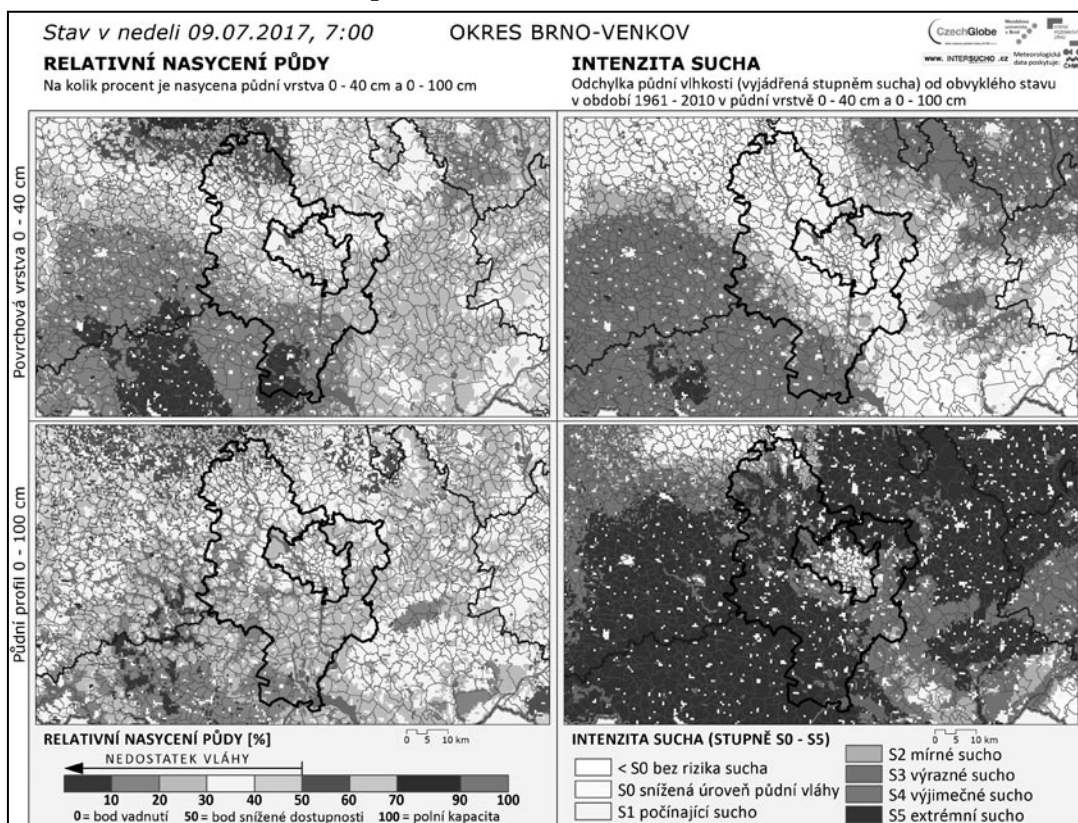
Vypadá to ale, že i my se budeme muset naučit jinému zacházení s deštěm, ať už je ho méně či více. Proto jsem se původně zaradovala, že je možné u ministerstva životního prostředí žádat o dešťovkovou dotaci na pořízení nádrží a zadržovacího systému pro záливku i používání užitkové vody v domácnosti. To je přece logické. Proč bychom měli plýtvat drahocennou kvalitní vodou? Jenže ouha, u nás v Ochozi je podle úředníků nanicovatě sucho.

Podmínkou přidělení dotace, která pomůže zafinancovat až polovinu nákladů na pořízení velkoob-

jemových nádrží i čerpadel, je totiž to, že člověk žije v oblasti, kde bylo sucho úředně prokázáno. Čili tam, kde bylo místní vyhláškou omezeno využívání pitné vody, a to alespoň jednou v každém ze tří po sobě jdoucích let. My máme (naštěstí či naneštěstí?) bohatý zdroj pitné vody z Brezové, a tak ji i nadále musíme čerpat za drahé peníze a skrápět ji záhony či auta. Škoda, mohli jsme být světoví a tuto logickou metodu použití vody, která nás dříve či později čeká, zavádět už v dostatečném předstihu.

Co tedy s tím skutečným reálným suchem, když už nám dotace nepomůže? Můžeme vodou šetřit nejen kvůli penězům, třeba splachovat se dá vodou po koupání. Začneme pěstovat místo kedluben a salátů olivy a kiwi. A pro tolik toužený stín se nevydáme do vyprahlých a suchých lesů, ale do zdejších jeskyní. I těmito kroky se pomalu a jistě připravíme na doby, kdy sucho bude úplně normální.

(ata)

Lidé, kteří příliš pijí alkohol, a jejich rodiny mají novou naději na péči

V Brně vznikly nové služby, které poskytují odbornou pomoc při nadměrném pití alkoholu, ale také i při nadužívání návykových léků (Lexaurin, Neurol, Rivotril, Rohypnol, aj.), nebo

hazardním hráčům. Pomoc je směřována jak pro jednotlivce, tak pro rodiny a blízké. Služby poskytuje bezplatně obecně prospěšná společnost Renadi. Ta nabízí terapii a také pomoc s

řešením celkové životní situace. Konzultace probíhají i v podvečerních hodinách.

Kontaktovat organizaci můžete na tel: 605 329 892, renadi@renadi.cz, www.renadi.cz.

Zlatá svatba

Gratulujeme manželům Heleně a Karlovi Suchým, kteří v červenci oslavili zlatou svatbu. Blahopřejeme nejen k výročí, ale i k velké rodině, kterou společně dokázali vybudovat. Přejeme mnoho sil i radosti v dalších letech jeden druhému po boku, mnoho trpělivosti a laskavosti a především lásku a pohodu do dalších dní.

Opožděná, ale o to větší gratulace

Bohužel se přihodilo, že se do minulého čísla zpravodaje nedostala gratulace paní Aloisii Langerové, nejstarší občance Ochoze, která v květnu oslavila své 95. narozeniny. Přidáváme se ke gratulantům z OÚ, a přejeme paní Langerové mnoho radostných dnů, milé lidi kolem sebe a spokojenost.

Omlouváme se za faktickou chybu v minulém zpravodaji - lípa na Zakázanci se sadila v jubilejním roce 2000 jako symbol vstupu do nového milénia. Už má tedy 17 let.

**VETERINÁRNÍ
ORDINACE**
MVDr. Vratislav Pitr

stála služba tel.: 602 228 739

www.veterina-pitr.cz

Ochoz u Brna 233, Orlovna	Bělohorská 42, 636 02, Brno
Po, St, Pá 18 - 20 hod.	Po - Pá 9 - 18 hod.

EM3 DŘEVOSTAVBY S.R.O.
OCHOZ U BRNA 454

NAVRHUJEME A STAVÍME
MODERNÍ DŘEVOSTAVBY

TEL.: 702 279 370, WWW.EM3.CZ, INFO@EM3.CZ

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč

Formát A5 – 2 000,- Kč

Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč

Formát A5 – 1 000,- Kč

Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Svoz komunálního odpadu v roce 2017

Letos došlo ke změně termínů svozu pevného komunálního odpadu – nyní je vždy v pondělí v sudé týdny.

Měsíc	Datum	Poznámka
srpen	7., 21.	
září	4., 18.	
říjen	2., 16., 30.	
listopad	13., 27.	
prosinec	11., 25.	25. 12. – 1. svátek vánoční Platnost termínu bude aktuálně ověřena v listopadu, o příp. změně budou občané včas informováni

Další zasedání zastupitelstva obce

4. září

2. října

6. listopadu

11. prosince

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**Zdravotnická záchranná služba: **155**Policie České republiky: **158**Městská policie (pro celou ČR): **156**Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**

Úřední hodiny na obecním úřadě:

pondělí a středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00

Provozní doba na poště:

pondělí, středa: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 17.00 hodin

úterý: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin

čtvrtek, pátek: 8.00 – 11.00 hodin, 13.00 – 16.00 hodin

Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**Hasiči Pozořice: **950 629 111**Policie Šlapanice: **544 228 002**Pohotovostní služba – plyn: **1239**Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**Farnost Ochoz u Brna – p. farář Milan Mihulec: **774 612 531**

Společenská kronika

V letních a podzimních měsících oslaví své životní jubileum tyto občané naší obce:

Bohuslav Motal	80 let
Jan Langer	70 let
Danuše Pernicová	75 let
Ludmila Hloušková	75 let
Bohuslava Vejmolová	70 let
Miroslav Šupálek	75 let
Hedvika Božková	75 let
Josef Neveselý	70 let

Srdečně gratulujeme, přejeme krásné dny plné radosti, blízkosti milých lidí a hlavně dobré zdraví.

Každá kancelář je rozdělena vlastníma a řízena.

VAŠE REALITNÍ MAKLÉŘKA

 725 508 072

jana.brazdova@century21.cz

JANA BRÁZDOVÁ

Všechny stárky a stářečky pohromadě - babské hody 2017.

*Jeníček a Mařenka z pohádkového lesa
v podání zahrádkářů.*

Kostel sv. Václava zažil na konci června velkou událost.

*Otec biskup Vojtěch Cíkrle potěšil svou návštěvou
Ochozáky i přespolní.*

Noví obyvatelé ocenili, že průvod zamířil i do výstavby na Skalkách.

Hřiště bylo plné zábavy (dětský den).

Když fotbal baví všechny děti (z dětského dne).

Vyhlížíme dobrodružství (ze skautského tábora).

Na každém táboře nesmí chybět večerní oheň (ze skautského tábora).

Vystoupení ochozských děvčat pod vedením T. Mlejnkové (z dětského dne).

Ukázka nových pohlednic Ochoze, které jsou v přípravě

